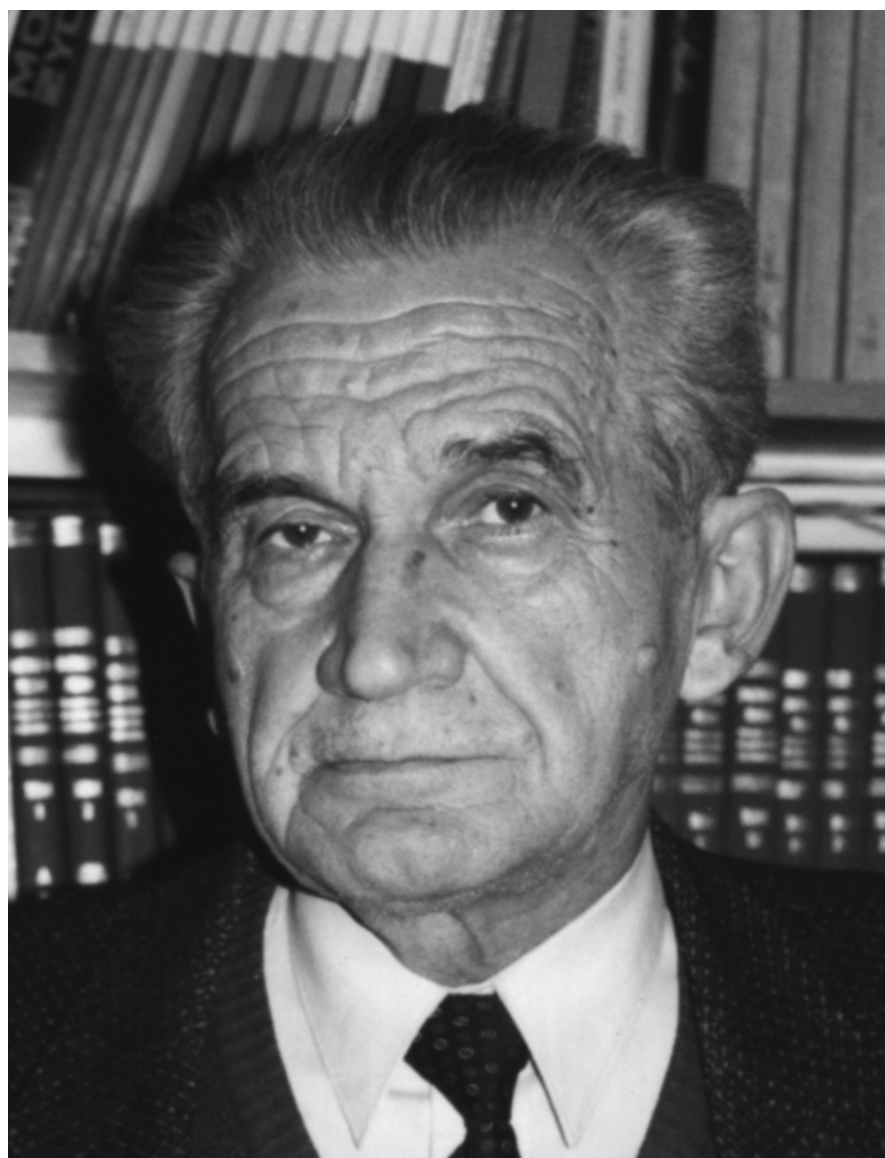

Osiemdziesięciolecie Sylwestra Dzikiego. Szkic biograficzny

Sylwester Dziki urodził się 24 maja 1932 r. w Trzebini koło Żywca w środowisku robotniczo-chłopskim. W 1957 r. ukończył polonistykę na Uniwersytecie Jagiellońskim (magisterium na seminarium prof. Stanisława Pigonia). Współpracę dziennikarską z „Dziennikiem Polskim” nawiązał jeszcze w okresie gimnazjalnym, gdzie w latach 1955–1964 pracował etatowo. Od 1956 r. podjął ścisłą współpracę z Ośrodkiem Badań Prasoznawczych RSW „Prasa–Książka–Ruch” w Krakowie i jego organami „Prasą Współczesną i Dawną” (opublikował 16 tekstów) i „Zeszytami Prasoznawczymi” (kilkaset artykułów, recenzji, notek, przeglądów i kalendarzów). W 1964 r. przeszedł do OBP jako pracownik etatowy i adiunkt Pracowni Dokumentacji i Informacji Naukowej. Uczestniczył jako członek w pracach kolegium redakcyjnego „Zeszytów Prasoznawczych” i „Rocznika Historii Prasy Polskiej” (od 1998), był członkiem komitetu redakcyjnego *Encyklopedii wiedzy o prasie* (Wrocław 1976), członek Międzynarodowej Komisji Koordynacyjnej ds. Wymiany Informacji Prasoznawczej i zarządu Komisji Prasoznawczej PAN (od 1996). Wykładowca w podyplomowym Studium Dziennikarskim UJ, Instytucie Nauk Politycznych UJ, Studium Dziennikarskim WSP i Instytucie Bibliotekoznawstwa i Informacji Naukowej WSP w Krakowie. W 1988 r. na podstawie rozprawy „Warsztat dokumentacyjny prasoznawcy. Problemy teoretyczno-metodologiczne, tradycje, stan, postulaty” uzyskał na Wydziale Humanistycznym WSP w Krakowie tytuł doktora nauk humanistycznych (promotor prof. dr hab. Jerzy Jarowiecki). W 1998 r. przeszedł na emeryturę. Stał współpracownikiem „Kwartalnika Historii Prasy Polskiej”, „Życia Literackiego”, „Magazynu Kulturalnego”, „Pisma Literacko-Artystycznego”, „Dziennika Polskiego”, „Alma Mater” i „Krakowa”. Liczne artykuły opublikował w pismach zagranicznych: „Le Journaliste Democratique”, „Publizistik” i „Otázky žurnalistiky”. Był wielokrotnie odznaczany i nagradzany: odznaką „Za zasługi dla RSW” (1974), Złotą odznaką „Za pracę społeczną dla m. Krakowa” (1974, 1976), „Za zasługi dla ziemi krakowskiej” (1979), Srebrnym Krzyżem Zasługi (1972), Złotym Krzyżem Zasługi (1982), Medalem 40-lecia PRL (1984), nagrodą Klubu Prasoznawczego SDP (1975), Prezesa RSW (1978), Ministra Nauki i Szkolnictwa

Wyższego II st. (zespołowa w 1985). Z dorobku książkowego warto wymienić m.in. *Muzyka w polskich czasopismach literackich i społecznych 1831–1963* (Kraków 1973), „*Zeszyty Prasoznawcze*”. *Bibliografia 1957–1979* (Kraków 1981), *Wstęp do typologii współczesnej prasy polskiej* (Kraków 1989) i *Warsztat dokumentacyjny prasoznawcy* (Wrocław 1992). Jako redaktor i współautor opracował m.in. *Polską bibliografię adnotowaną wiedzy o środkach masowego komunikowania* (23 tomy za lata 1965–1987), *Katalog Prasy Polskiej* (roczniki 1991/1992–1994), *Katalog Mediów Polskich* (roczniki 1995–1998), *Mass Communication Research. Current Documentation* (roczniki 1972–1985), *World Directory of Mass Communication Periodicals* (Kraków 1980), *World Directory of Mass Communication Researchers* (Kraków 1984, München 1990). Autor kilkuset publikacji naukowych (rozprawy, raporty, przeglądy, bibliografie, kroniki, recenzje, noty) oraz licznych publikacji dziennikarskich w prasie krakowskiej i ogólnopolskiej.

Władysław M. Kolasa